

Publicerad 2006-12-09 18:36 av Kajsa_Varg

offer för blickfånget

"Älskar du mig?"

Rösten kom som en mjuk smekning, mjölkvita, främmande
händer under täcket, utrustade med naglar vassa som knivar.

FAN!

att denna fråga alltid skall ställas, speciellt när man har det som bäst, varför kan de aldrig vara bara nöjda?!

Jag lutar mig fram, letar upp ansiktet, perfekta ansiktet mellan lakanen,
såg rakt in i de stora bruna ögonen och drog en lögn.

"Med varje fiber i min kropp."

Ögonen tindrade till och jag fick en passionerad kyss i retur.

Att de aldrig lär sig

tänkte jag medan händer trevade sig fram under täcket mot mig..

Timmar senare, närmare morgonen låg jag och förundrades över
dessa långa ögonfransar som nästan kan slå knut på varandra.

Dessa kolsvarta fransar som fångar in en och vägrar att släppa
taget.

Vad är väl en lögn i utbyte mot en stund i blickfånget av meterlånga
ögonfransar?

Jag skulle offra allt för dessa män och dessa nätter men när
morgonen gryr finns bara ögonen kvar tänkte hon och smög
tyst därifrån.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kajsa_Varg med Poeter.se id #635 innehar upphovsrätten